

Č. 1794.

Administrativní řízení. Ukáže-li se, že skutkové předpoklady, na nichž založil správní úřad své rozhodnutí, nejsou dány, může úřad z úřední moci řízení obnoviti a uznati na základě pravého skutkového stavu.

(Nález ze dne 29. prosince 1922 č. 20.072.)

V ě c: Kajetán M. v B. (adv. Dr. E. Patz z Prahy) proti ministerstvu národní obrany v Praze (min. místotaj. Dr. J. Handl) o zastavení vojenského odpočivného.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Výnosem z 12. ledna 1921 č. — přiznal žal. úřad st-li výslužné, poněvadž splnil podmínky § 5 zákona z 19. března 1920 č. 194 sb. z. a n., podav totiž přihlášku v § 1 tohoto zákona předepsanou a prokázav domovským listem obce B. z 23. července 1920, že už v r. 1907, tedy před 1. lednem 1910 získal a od té doby nepřetržitě měl domovské právo v B., tedy v obci republiky čsl

Toto opatření bylo výrokem téhož ministerstva ze dne 19. října 1921 č. — zrušeno z důvodu, že žádost st-lova za udělení státního občanství čsl. byla ministrem pro správu Slovenska zamítnuta a udělení domovského práva v B. jako nezákonné zrušeno.

Stížnost nařiká toto odnětí zaopatřovacích požitků jako nezákonné namítajíc, 1. že pense jednou pravoplatně přiznaná nemohla býti odňata, a 2. že nař. rozhodnutí nemělo vzíti za podklad nezákonný výrok ministra pro správu Slovenska.

Nss řídil se při rozhodování o této stížnosti těmito úvahami:

Přiznávaje st-li zaopatřovací požitky vycházel žal. úřad ze skutkového stavu, že st-l r. 1907, tedy před 1. lednem 1910 získal a od té doby nepřetržitě měl domovské právo v B., tedy v obci republiky čsl.

Dle všeobecných právních pravidel platných i pro řízení správní může úřad, kdykoliv se ukáže, že skutkové předpoklady, na nichž své rozhodnutí založil, nejsou dány, z moci úřední řízení obnoviti a uznati na základě pravého skutkového stavu. Ukázala-li se tedy v daném případě, že listina, prokazující st-lovo domovské právo v B. od r. 1907, jest nesprávná a odporuje pravdě, nelze shledávati v postupu žal. úřadu nezákonnost, když na základě této nově na jevo vyšlé skutečnosti své řízení z moci úřední obnovil a v souhlase s pravým stavem znovu rozhodl.

Pokud jde o druhou námitku stížnosti, je ze spisů patrné, že žal. úřad založil nař. rozhodnutí na výroku ministra pro správu Slovenska, tedy úřadu k rozhodování o státním občanství i domovském právu příslušného, a jak sám doznává, vešel výrok ten v moc práva.

Nelze tedy žal. úřadu vytýkati nezákonnost, založil-li nový výrok na pravoplatném výroku příslušného úřadu, stanovícím, že st-l není státním občanem čsl. a že udělení jemu domovského práva v B. jest neplatné.

Pokud stížnost brojí proti zákonnosti výroku ministra pro správu Slovenska, nelze k vývodům jejím v tomto řízení vůbec přihlížeti —

mohlo by se tak státi pouze ke včasné stížnosti do onoho výroku ministra s plnou mocí pro správu Slovenska.

Bylo proto stížnost jako bezdůvodnou zamítnouti.

Č. 1795.

**Administrativní řízení: I. Zákonná rekursní lhůta neprodlu-
žuje se podáním rozkladu proti rozhodnutí nebo žádostí o bližší vysvětlení
vydaného rozhodnutí. § II. N o v é rozhodnutí či pouhý odkaz na rozhod-
nutí dřívější?**

(Nález ze dne 29. prosince 1922 č. 20.074.)

V ě c: Firma »Prima«, továrna na zužitkování plodin, sp. s r o. v K.
(adv. Dr. Fr. Vorel z Prahy) proti ministerstvu pro zásobování lidu o ná-
hradu za zneužití cukru.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Čsl. komise cukerní pro hospodaření s ovocem a zeleninou
navrhla čsl. komisi cukerní, aby st-lce bylo uloženo nahraditi škodu
způsobenou zneužitím 3299 kg cukru a složití náhradou za tuto škodu ve
prospěch státního přeplatkového fondu při Čsl. komisi cukerní částku
87.423.50 Kč, která vyplývá z rozdílu mezi cenou, za kterou tuzemský
průmyslový cukr se přiděluje, a cenou vývozní.

K návrhu tomu vybídla Čsl. komise cukerní výměrem ze dne 19. dubna
1921 st-lku, aby uvedený peníz ihned složila ve prospěch přeplatkového
fondu cukerní komise.

Proti předpisu náhrady podala st-lka odvolání přímo k ministerstvu
financí, jež došlo k tomuto ministerstvu dne 7. května 1921. V něm mimo
jiné uváděla, že se proti předpisu náhrady za zneužitý cukr ohradila po-
dáním ze dne 2. dubna 1921, ježto vyšetřující komise zřízená při komisi
pro hospodaření s ovocem a zeleninou, jež se zabývala vyšetřováním
této věci, dospěla k názoru, že věc jest promlčena, Československá cu-
kerní komise však přípisem ze dne 30. dubna 1921 sdělila st-lce, že trvá
na zaplacení uvedené částky, jelikož promlčeny jsou jen následky trestní.

Ministerstvo financí výnosem ze dne 21. května 1921 č. — postoupilo,
poukazujíc na ustanovení § 22 vl. nař. z 23. října 1920 č. 581 sb. z. a n.,
a nařízení vlády ze dne 24. července 1919 č. 426 sb. z. a n. a z 2. ledna
1920 č. 23 sb. z. a n., odvolání ministerstvu pro zásobování lidu k pří-
slušnému jednání, načež ministerstvo toto rozhodnutím ze dne 17. května
1922 č. — zamítlo odpor jako opožděný, poněvadž výměr v odpor vzatý
byl st-lce doručen dne 22. dubna 1921, odpor pak adresovaný minister-
stvu financí došel k tomuto ministerstvu dne 7. května 1921, a byv jím
odstoupen ministerstvu pro zásobování lidu k příslušnému rozhodnutí,
došel do tohoto ministerstva dne 28. května 1921, tedy po uplynutí vý-
lučné lhůty jednoho týdne stanovené § 22 vl. nař. ze dne 23. října 1920
č. 581 sb. z. a n. — — — —

Stížnost namítá proti tomuto rozhodnutí jednak, že odvolání bylo
podáno včas, jednak vytýká, že úřad nař. rozhodnutím vyřídil sice od-
volání z výměru cukerní komise ze dne 19. dubna 1921, že však opomenul
vyříditi rekurs, pokud směřoval také proti výměru cukerní komise ze
dne 30. dubna 1921.